

Ansigtighed er indkommen. I § 42 bestemmes, at det Udvalgte, som Auktionsforvalteren skal forfatte til Auktionssummens Fordeling mellem de forskjellige Interesserede, hvem der kan tilkomme Andel i Udbyttet af Auktionssummen, skal ligge til Eftersyn paa „Fogdens“ Kontor. Dette Sidste er vistnok en Ansigtighed, som er fremkommen derved, at Procestkommissionen helt igennem har paabudt, at det var Fogden, som skulde afholde Auktioner, og det er blevet overset, at det nu skulde være Auktionsforvalterens Kontor. Men det er vel blot en Incurie, og jeg skal ikke udtale mig videre derom. — Forvrigt at gaa nærmere ind paa Detailler, finder jeg ikke, at her er Stedet til, idet jeg tror, at disse Bestemmelser bedst ville kunne overveies i et Udvalg. Jeg har kun villet gjøre disse Bemærkninger for at henstille dem til Overveielse for det Udvalg, som maatte blive nedsat.

Derimod skal jeg tillade mig en Bemærkning med Hensyn til det 4de Afsnit. Det staar for mig, at der kan være mest Tvivl om at gaa den Vej, som Lovforslaget i dette Afsnit foreslaar. Jeg tror, at det vil medføre meget store praktiske Vanskeligheder, naar Fogden skal antage en Bestyrer til vedkommende Eiendom. Jeg har i det Mindste som Skifteforvalter haft Leilighed til at se, hvor vanskeligt det er at skulle antage saadanne Bestyrere, og hvor vanskeligt det i det Hele taget er at faae dygtige og paalidelige Folk til den Slags Hverv. Det maa endvidere erindres, at det ofte kan blive nødvendigt, at Vedkommende maa staa i et betydeligt Forstud; thi naar en Debitor har klædt en Eiendom af, saa skal der Meget til, saa kan det blive nødvendigt at staa i Forstud til Saakorn, Folkeløn og til Anskaffelse af Redskaber, hvilket jo kan medføre meget betydelige Beføstninger. Nu kan det nok siges, at de kunne fordres udrede af Rekvirenten, men det forekommer mig at være at gaa Rekvirentens Ret noget nær, at han skal overgive sine Penge til denne Bestyrer, da han isølge Lovgivningen har en ubivulstomt Ret til at træde til sit Pand. Jeg tror, at det maa overveies i det kommende Udvalg, om man ikke kunde komme til en anden Ordning ved denne Bestyrelse, saaledes at man overlod den til Rekvirenten, med at han skulde gjøre Regnskab for Fogden,

som saa maatte kunde revidere det. Det er, som sagt, et Punkt, som formentlig af Andre, der have haft med den Slags Ting at gjøre, vil blive taget under nærmere Overveielse. Jeg skal derfor med disse saa Bemærkninger isvrigt anbefale Forslaget til videre Fremme.

Rump: Jeg kan ganske slutte mig til den ærede sidste Talers almindelige Bemærkninger om Lovforslaget som et særdeles godt Lovforslag, der er egnet til at afhjælpe forskjellige væsentlige Ulemper, som klæbe ved vort nuværende Tvangsauktionsvæsen. Formaalet for en ny Lov paa dette Omraade maa jo være at søge tilveiebragt Betingelser for at opnaa det bedst mulige Resultat af Tvangsauktionen, det vil sige, at denne bliver saa lidt fordærvelig som mulig for Eieren, og saa holdig som mulig for de øvrige i Tingens Interesserede. Dette Formaal søger Lovforslaget at naae dels ved at formindste Udgifterne ved Auktionen og dels ved at opgive den nu bestaaende Regel, at Enhver sørger for sin egen Forsøgning; hvilket, naar Flere jævnsides forfølge deres Ret med Hensyn til samme Eiendom, let fremkalder Forvirring hos Auktionskjøberne, idet de ikke rigtig fatte, hvorledes det forholder sig med Pantet, og derved bevirker et ugunstigt Resultat. Jeg kan ikke skjønne Andet, end at det vilde være heldigt, hvis man paa Grundlag af det foreliggende Forslag kunde komme til en bedre Ordning, og jeg for mit Vedkommende finder ikke Noget at bemærke med Hensyn til den Rolle, som man tiltænker Auktionsforvalteren. Bestemmelserne herom ere nemlig, saa vidt jeg kan se, en ligesvem nødvendig Konsekvens af den foreslaaede Forandring, at medens nu de enkelte Forsøgningshavere hver sørger for sit Læv, skal der efter Forslaget finde en Opgjørelse Sted for samtlige Interesseredes Vedkommende; man maa da bære sig ad paa samme Maade som ellers ved tvungne Opgjørelser, f. Ex. i Fallitboer, nemlig overlade det til vedkommende Statsembedsmand at ordne Forholdet og lade ham lede det Hele, indtil Fordelingen af Udbyttet kan ske til de forskjellige, som skulle have Del i det. Jeg skal heller ikke komme nærmere ind paa de almindelige Betragtninger, men ligesom den ærede sidste Taler gjøre nogle saa Betragtninger gjældende over enkelte Paragrafer til